

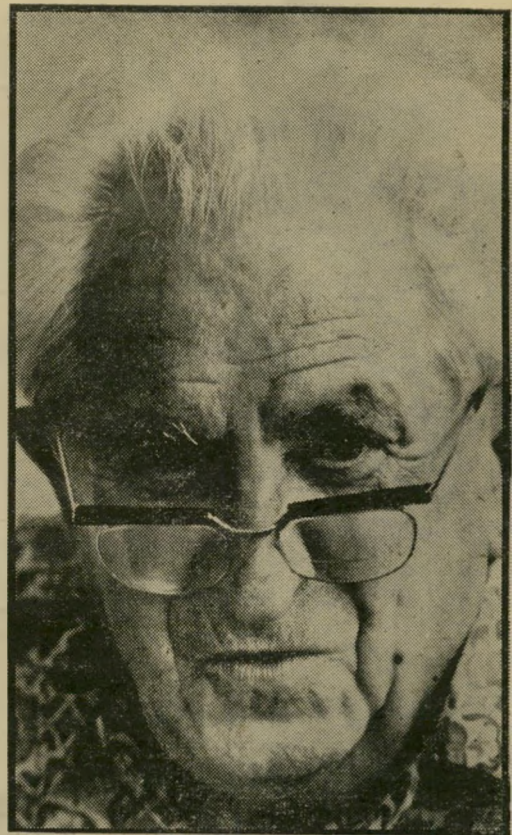
שולמית אלוני:

**..הקול שנפסל בהצבעה
היה הקול שלי!"**

שימעון פרס:

**..לא נלכך למען יצחק
כמו למען צירלי ביטון!"**

יוחנן באדר:

**..ההצעה של זמיר
היא קליידוסקופ!"**

הפרלמנטר הקשיש יוחנן באדר היה ב-1953 מיוזמי חוק החסינות, וכאחד מיוזמיו הוא עקב בעניין רב אחרי ההצבעה בכנסת.

מר באדר, ספר לי בכקשה על הנסיבות שבהם נחקק חוק החסינות של חברי הכנסת. הבאתי אותו לקריאה מול התנגדות וסבוטז'ה של כל עושי דברו של בן-גוריון. יחד איתי היו רובין וברר יהודה, ונדמה לי שגם אסתר רוזאל. הכנתי את החוק באוקטובר 1950. אבל בן-גוריון נתן הוראה להקפיא אותו, אז הקפיאו אותו.

כאשר אישם, בפברואר 51, התחילו להתכונן לבחירות לכנסת השנייה, צץ מחדש עניין חוק החסינות. והיה ידוע כי שפרינצק קיבל הוראה שלא להביא את החוק לקריאה. מה עשינו, בריהודה, רובין ואני? אנחנו מצידנו הקפאנו באופן בלתי-רשמי את חוק הבחירות. בסופו של עניין עשינו הסכם עם ארגוב, יו"ר סיעת מפא"י בכנסת, שיביא את חוק החסינות לקריאה ושנאחזו נכון את חוק הבחירות. והחוק עבר.

במשך השנים פנו אלי בכל פעם שאסכים לתיקון החוק. לא דובר בעבירות-תנועה, זה לא היה כל-כך חשוב אז. דובר בחיפושים אצל חברי-כנסת. בעיקר פנו אלי כשרצו לעשות משותף נגדי מקי. אני כל הזמן אמרתי: לא לגעת! החוק הזה הוא כלי כזה שאפילו יעשו בו חור קטנטן, כל הנוזל הטיב ירום החוצה.

וכעת אני הולך לספר לך סקופ: כשעלה בגין לשלטון בא אליו הפרופסור זמיר בהצעה לגבי עבירות-תנועה של חברי-כנסת. בגין התייעץ איתי ואני אמרתי לו: דווקא אנחנו, חירות, שכל הזמן הגנו על חוק החסינות, ניתן יד להסרתו? אמרתי לבגין: אם זה כל-כך חשוב, שיקבעו את זה בכנסת. לא בממשלה, שזה לא יבוא מחירות.

● **חברי-כנסת שפגעו במכוניתו בידך — האין זה מן הראוי להסיר את חסינותו וזהעי מידו דרך?**

כל ההצעה הזאת של זמיר היא כמו קליידוסקופ. מה זה קליידוסקופ? מסתכלים על כל מיני חתיכות וזכופית, עושים תנועה ויוצאת דוגמה יפה. זה מה שהיה בכנסת. תראי איזו הצעה נהדרת. מדובר בשישה חברי-כנסת, נכון? אין כאן אפליה עדתית, מכיוון שביניהם יש אשכנזים וספרדים. אין אפליה סיעתית, כי יש שניים מהליכוד ושניים מהמערך. אין אפליה פוליטית, מכיוון שיש ח"כ אחד שמאלני קיצוני — ביטון — וח"כ אחת מימנית קיצונית — גאולה כהן. יש גם שיווי-משקל — יש שר אחד, קורפא, וראש-ממשלה לשעבר, רבין. יש יושב-ראשי-סיעה שחל ויש שובב-תורן רוני מילוא. באמת הצעה נהדרת, ללא אפליה וללא משוא-פנים.

קשה היה למצוא השבוע חברי-כנסת אחד לרפואה, שיודה כי הוא הצביע נגד הסרת-החסינות. אלה שפניתי אליהם התחמקו בטענה, שההצבעה היתה חשאית וכך עליה להישאר. פניתי גם אל חברת-הכנסת שולמית אלוני ושאלתי אותה:

● **האם הצבעת בעד או נגד הסרת החסינות של חברי-הכנסת עברייני-התנועה?**

הקול שנפסל בהצבעה היה הקול שלי. כתבתי על פתק שכל עניין ההצבעה הוא קישקוש ובלבול-מוח. ושאני תובעת דיון רציני על חוק החסינות על היקף החסינות והאתיקה של חברי-הכנסת.

● **האינך סבורה כי כנציגת מיפגה די מדברת בשם זכויות האזרח היית צריכה להצביע בעד הסרת חסינותם של ח"כים עברייני-תנועה?**

מה את מדברת? מה שקרה בכנסת זו דרמה זולה ואיוולת. צריך לעשות הצבעה על הנושא הזה? מה זה לא ברור שחברי-הכנסת, ואני ביניהם, יכולים לשלם קנסות? צריך להגיש בעניין הזה הצעה של היועץ-המישפטי? מה, אני לא משלמת כל הזמן קנסות?

פגשתי את יושב-ראש מיפגת העבודה, שימעון פרס, במסיבה שערך שגריר אוסטריה לשחקן קלאוס מריה בראנדאור.

המסיבה התקיימה יום אחרי שהכנסת הצביעה נגד הסרת חסינותם של שישה חברי-כנסת עברייני-תנועה. הרכילות שגונבה לאוזניי אמרה, כאילו העדיף פרס להשתתף במסיבה ולא הצביע בעד או נגד הסרת החסינות. עוד סופר לי כאילו פרס לא רוצה לגעת בעניין שמעורב בו יצחק רבין. שאלתי אותו:

● **מדוע נמנעת מהצבעה על הסרת חסינותם של שישה ח"כים?**

אני נמנעתי מהצבעה? מי סיפר לך את זה? השתתפתי בהצבעה!

● **איך הצבעת?**

הצבעתי נגד הסרת-החסינות, וזה לא בגלל שאני בא להגן על יצחק רבין, כמו שאני בא להגן על צירלי ביטון. אסור לתת למישטרה עילה לגעת בו. ברגע שיגעו בביטון יגעו בחברי-כנסת חלשים אחרים. לדעתי, אסור לגעת בחוק-החסינות. אם יתחילו להסיר חסינות בגלל עבירות-תנועה ימשיכו להסיר חסינות בגלל דברים אחרים. החוק הזה נועד להגן על חברי-כנסת חלשים, ואני מתנגד ואתנגד לכל פירצה בו.